

CZU: 340.134(478+498):654.16/.19

[https://doi.org/10.59295/sum11\(01\)2023_14](https://doi.org/10.59295/sum11(01)2023_14)

CADRUL LEGAL - FACTOR DETERMINANT ÎN IMPLEMENTAREA ȘI PROMOVAREA AUDIOVIZUALULUI

*Georgiana Alina POPA**Universitatea Apollonia, Iași, România*

Articolul reprezintă un nou studiu de sine stătător în România și Republica Moldova despre istoria în domeniul audiovizualului, politicii audiovizuale în cele două țări și serviciile media. În prezent, în contextul noilor reglementări ale serviciilor Media Audiovizuale, am luat în considerare modul în care acestea sunt implementate în sfera realităților sociale actuale. În cadrul materialului prezentat mai jos, vom cerceta două aspecte importante privind modalitățile de implementare a cadrului legal în audiovizual: caracterul juridic și caracterul economic. Analiza comparativă dintre cele două state de pe malurile Prutului, ne va permite să identificăm asemănările și deosebirile între activitatea instituțiilor audiovizuale din cele două țări.

Cuvinte-cheie: *audiovizual, televiziune, servicii media, politica europeană audiovizuală, Convenția televiziunii transfrontaliere, informații, securitate, mediu de securitate, Consiliul audiovizualului, Codul serviciilor media audiovizuale, Uniunea Europeană, implementare, încălcări.*

LEGAL FRAMEWORK - DETERMINING FACTOR IN THE IMPLEMENTATION AND PROMOTION OF AUDIOVISUAL

The article represents a new, self-contained study in Romania and Republic of Moldova on their history of the audiovisual field, audiovisual policy in the two countries and Media services. Currently, in the context of the new regulation of Audiovisual Media services, I took into consideration how they are implemented these in the sphere of current social realities. In the material presented below, we will investigate two important aspects regarding the ways of implementing the legal framework in audiovisual: the legal aspect and the economic one. The comparative analysis between the two states on the banks of the Prut river will allow us to identify the similarities and differences between the activity of the audiovisual institutions in the two countries.

Keywords: *Audiovisual, television, media services, European audiovisual policy, the cross-border television convention, information, security, security environment, Audiovisual Council, Audiovisual Media Services Code, European Union, implementation, infringements.*

Introducere

Îmbunătățirea și implementarea cadrului legal de reglementare a domeniului audiovizualului are drept scop principal atât revizuirea, cât mai cu seamă evaluarea legilor și politicilor cheie referitoare la domeniul audiovizual, în conformitate cu standardele Consiliului Europei și ale Uniunii Europene. Coroborat cu legislația internațională dar mai ales cea consacrată de *Uniunea Europeană*, legislația privind evaluarea și revizuirea necesităților autorităților naționale relevante trebuie să vină în întâmpinarea și promovarea accesului la informație atât în România cât și în mod special în Republica Moldova, dat fiind faptul că armonizarea legislației celei din urmă reprezintă una dintre condițiile sine qua non în vederea aderării acesteia la Uniunea Europeană.

Amintim faptul că, încercări incipiente de reglementare în domeniul audiovizualului în România au fost efectuate încă din anii '90, odată cu așa numita „structurare academică”, deoarece în acea perioadă, în cadrul Academiei Române au apărut noi forme instituționale. Acest fenomen s-a petrecut având în vedere nevoia de separare a mass-media de aria politicului : „o separare de facto a puterii și autorității de stat, precum și pentru crearea unui climat de transparență totală în aria mass-media” [1].

Context

Și de această dată, nu trebuie uitată *perspectiva economică* ca parte integrantă și în deplină corelație cu aria mass-media, dar mai cu seamă din perspectiva audiovizualului. Așa de pildă, la toate nivelurile mass-media, inclusiv la nivelul audiovizualului, este nevoie să amintim despre transformarea sistemului de

proprietate și consecințele acesteia atât în planul apariției produselor media ca produse de piață, cât și în planul corelării sau lipsei de corelare instituțională în contextul noilor realități.

Dacă ne referim la *caracterul juridic*, comunicarea audiovizuală înseamnă punerea la dispoziția publicului, prin orice mijloc de comunicare electronică de semnal, semnale, texte, sunete, informații sau mesaje de orice natură care nu au caracterul unei corespondențe private. Astfel, se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea, educarea și divertismentul publicului cu respectarea libertăților și drepturilor fundamentale ale omului.

Actualmente, în legislația în domeniul audiovizualului din România s-au produs noi modificări, consacrate prin *Legea nr. 190/2022 care prevede modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002*, [2] pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, [3] precum și pentru modificarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune [4].

Conform noilor reglementări, Consiliul Național al Audiovizualului are rolul de a întocmi și administra lista actualizată a furnizorilor de servicii media audiovizuale, aflați în jurisdicția României, cuprinzând și criteriile în baza cărora s-a stabilit jurisdicția pentru fiecare furnizor, asigurând comunicarea periodică a acesteia, inclusiv a actualizărilor ei, către Comisia Europeană și către public, prin afișarea acesteia pe pagina de internet a Consiliului.

În domeniul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Național al Audiovizualului sub imperiul actualei reglementări poate impune, prin decizii de reglementare, furnizorilor de servicii media audiovizuale aflați în jurisdicția României măsuri mai detaliate sau mai stricte de interes public general, cu respectarea dreptului european aplicabil.

Rolul esențial al noii modificări are drept scop transpunerea prevederilor Directivei 89/552/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau norme administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale, astfel cum a fost modificată de Directiva 97/36/CEE și de Directiva 2007/65/CE și cum a fost ulterior adoptată în varianta codificată prin Directiva 2010/13/UE a unei Directive europene privind furnizarea de servicii de mass-media audiovizuale [5].

Astfel, se urmărește transpunerea *Directivei nr. nr. 1808 din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE* privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la *furnizarea de servicii media audiovizuale* [6]. Este de remarcat este faptul că această inițiativă legislativă încearcă pe cât posibil să introducă și să implementeze totodată anumite norme care au drept scop principal reglementarea strictă a unor aspecte legale care provin din multitudinea de schimbări în domeniul serviciilor media audiovizuale, fapt datorat în mare măsură progreselor tehnice performante înregistrate în acest domeniu. Acest fapt permite noi tipuri de servicii și de experiențe pentru utilizatori atât pentru persoane juridice, publice, cât și pentru persoanele fizice.

Totodată, se are în vedere în mod special o redefinire a unor noțiuni și termeni, precum: serviciu media audiovizual, program, retransmisie, comunicare comercială, sponsorizare, plasare de produse, licență audiovizuală și codare, fiind totodată introduse și unele definiții noi pentru noțiunile de serviciu de platformă de partajare, material video generat de utilizator, decizie editorială, furnizor de platformă de partajare și autorizare servicii media audiovizuale la cerere.

Dar, ceea ce este cel mai important este faptul că acest proiect legislativ are rolul de a proteja mai cu seamă tânăra generație de conținutul nociv și degradant care nu este altceva decât consecința nefastă a noilor tendințe ale tinerei generații așa cum este cunoscută ca „*generația Z*” care cuprinde tinerii născuți în perioada 1997 – 2012, o generație fragilă și receptivă la fenomenologia socială exprimată în mod direct prin sfera audiovizualului, astfel că protejarea acestei generații trebuie făcută în mod nepărtinitor.

Menționăm faptul că Pandemia cu COVID -19 ne-a demonstrat cum funcționează dezinformarea atât din partea sferei politice cât și cea din sfera medicală. Fiind „*devoratori*” de audiovizual, oamenii din societatea românească actuală trebuie să fie informați corect asupra unui aspect esențial și anume: cine este furnizorul materialelor audio-vizuale și ce mijloace utilizează acesta pentru a transmite informația.

Totuși, trebuie specificat faptul că, în data de 12 noiembrie 2021, pe site-ul Comisiei Europene au fost

publicate informații referitoare la pachetul de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor – *procedura de infrigement*, potrivit cărora patru state membre sunt invitate să respecte pe deplin legislația Uniunii Europene în domeniul digital și al mass-mediei. Comisia a decis să trimită avize motivate pentru a solicita României și Franței să finalizeze transpunerea Directivei privind serviciile mass-media audiovizuale, iar Belgiei și Cehiei să transpună integral Codul european al comunicațiilor electronice în legislațiile lor naționale [7].

Conform informațiilor de pe site-ul Comisiei, aceasta a decis să trimită aviz motivat pentru a solicita României să finalizeze transpunerea și implementarea normelor Directivei serviciilor mass-media audiovizuale, care avea ca termen de transpunere 19 septembrie 2020. Avizul motivat trimis în data de 12 noiembrie 2021 urmează scrisorii de punere în întârziere, transmisă de Comisie în noiembrie 2020 pentru neadoptarea măsurilor de transpunere a Directivei serviciilor mass-media audiovizuale.

În lumina celor prezentate mai sus, noutatea introdusă de noua Lege adoptată în anul 2022 amintită mai sus, este aceea că se introduc noi competențe Consiliului Național al Audiovizualului, mai cu seamă în relația acestui for național cu structurile Comisiei Europene în ceea ce privește comunicarea, informarea și raportarea periodică cu scopul determinat de a promova valorile europene. Totodată se au în vedere și acele competențe legate de comunicarea și cooperarea internațională, dar și schimbul de experiență cu celelalte organisme cu atribuții similare din statele membre ale Uniunii Europene.

Așadar, noul cadru legal al audiovizualului în România este statuat prin noile tendințe și reglementări actuale, face posibilă promovarea, dar mai ales în implementarea noilor reglementări în sfera mediului de afaceri reprezentat pe de o parte, de furnizorii cu cifre de afaceri reduse sau cu un nivel de audiență redus, aceștia fiind scutiți de contribuția introdusă prin completarea OG nr. 39/2005, iar pe de altă parte, în mod indirect, având în vedere direcționarea contribuției respective către Fondul Cultural Național, vor fi sprijiniți producătorii de film și industria de producție cinematografică.

Totodată, se are în vedere și impactul noilor reglementări asupra societății, manifestat prin întărirea și eficientizarea cadrului legal existent cu privire la protecția minorilor față de conținutul audiovizual considerat dăunător. De asemenea, proiectul legislativ despre care am făcut vorbire anterior, cuprinde prevederi menite a asigura un grad mai crescut de acces al persoanelor cu dizabilități la programele audiovizuale.

O reglementare pe cât de necesară, pe atât de utilă în domeniul audiovizualului, o reprezintă și **Decizia nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual**, cu modificările și completările ulterioare care implementează patru noi reglementări și anume: obligativitatea radiodifuzorului de a contacta persoana despre care se vorbește în timpul unei emisiuni și la adresa căreia s-au adus acuzații de invitați, protecția minorului, cea cu actele de violență, care nu mai sunt doar repetate, pot fi și grave sau de intensitate mare. Interdicția de a folosi un limbaj și comportament vulgar și trivial și prevederea legală privind defăimarea, Totodată, s-a mai introdus o nouă reglementare privind interdicția de a folosi minorii între 3 și 15 ani în reclamele la alimente, fapt pe care îl considerăm de apreciat în contextul social al ultimilor ani.

Mai trebuie de menționat faptul că, în Decizia nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, sunt modificări aduse dintre care amintim: modificarea la art. 65, amendament la primul alineat al art. 93, reformularea celui de-al doilea alineat al art. 93 la propunerea PRO TV și ARCA, modificarea alin. 3 al art. 93, modificarea art. 117, alineatul 1 litera a, adoptarea unui amendament la articolul 120, precum și alte modificări asupra cărora nu vom insista.

Astfel, dacă facem un breviar al acestor noi prevederi cu caracter normativ, toate acestea fac referire în mod implicit, dar mai ales explicit la informarea în probleme de interes public, de natură politică, economică, socială sau culturală, în care rolul esențial îl au două mari segmente precum imparțialitatea și echilibrul, ambele având rolul de a favoriza libera formare a opiniilor.

Dacă facem o incursiune asupra legislației în **domeniul audiovizualului din Republica Moldova** la etapa actuală, precum și asupra modului în care sunt implementate reglementările din acest domeniu vom constata faptul că, se dorește îmbunătățirea și implementarea într-un mod cât mai eficient al cadrului legal de reglementare în domeniului audiovizualului, având drept scop revizuirea și evaluarea legilor și politicilor cheie referitoare la domeniul audiovizual, în conformitate cu standardele Consiliului Europei și ale Uniunii Europene; evaluarea și revizuirea necesităților autorităților naționale relevante și promovarea domeniului accesului la informație în Republica Moldova.

O nouă etapă în acreditarea legislativă și practică a audiovizualului public în Republica Moldova a început în anul 2006, odată cu adoptarea Codului Audiovizualului. Capitolul VII al acestui act legislativ este consacrat în totalitate radiodifuzorilor publici. Potrivit art. 50, Instituția Publică Națională a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova” este „un serviciu public de radiodifuziune și televiziune independent editorial, precum și în activitatea sa de creație, autonom instituțional, constituit în baza capitalului financiar public, care, în condițiile prezentului Cod, oferă servicii de programe întregii societăți din Republica Moldova, cu acoperire a întregului teritoriu al Republicii Moldova”.

În Republica Moldova, mass-media audiovizuală este reglementată de Constituția Republicii Moldova, **Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174 din 08.11.2018** publicat în Monitorul Oficial nr.462-466/766 din 12.12.2018, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, alte acte legislative, precum și deciziile Consiliului Audiovizualului.

Acest Cod aduce o premieră în Republica Moldova, deoarece legislația europeană cu cea mai recentă directivă a Uniunii Europene este transpusă în legislația acestei țări.

Astfel, organizațiile non-guvernamentale, așa zisele ONG-uri, care au avut și au în continuare ca obiectiv monitorizarea mass-media au efectuat în timp diverse presiuni pentru adoptarea unui nou Cod al Audiovizualului, care ar asigura implementarea și promovarea transparenței în ceea ce privește proprietarii instituțiilor media. Trebuie însă de precizat un aspect esențial și anume: Codul actual al Audiovizualului din Republica Moldova conține doar prevederi generale, numai la nivel declarativ în ceea ce privește proprietatea mass-media și pluralismul audiovizual, dar aceste reglementări au rămas până de curând inefficiente, deoarece nu conțineau și nu prevedeau acele mecanisme și pârghii esențiale pentru a verifica respectarea acestei obligații.

În prezent, confirmând adeziunea Republica Moldova la standardele Uniunii Europene privind exprimarea și accesul, libertatea serviciilor media audiovizuale, în temeiul art. 66 lit. d), art. 72 alin. (3) lit. r), art. 126 alin. (2) lit. a) și b) și art. 132 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul serviciilor media audiovizuale, care transpune Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții de stabilitate prin acte cu puterea de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale [8]. Acest act legislativ stabilește faptul că, *Consiliul Audiovizualului* este de fapt succesorul de drept al Consiliului Coordonator al Audiovizualului și considerat ca fiind un garant al interesului public în domeniul audiovizualului.

Misiunea Consiliului Audiovizualului este de a contribui la implementarea, dezvoltarea serviciilor media audiovizuale în conformitate cu principiile comunicării audiovizuale, asigurării Codului serviciilor media audiovizuale la cu normele, standardele și cele mai bune practici internaționale în domeniu. Referindu-se la interesul public în domeniul audiovizualului, sector de maxim interes pentru asigurarea unei informări pluraliste și obiective a populației, acesta se raportează și la interesele politice, economice, comerciale, ideologice sau de altă natură.

În Cod s-a introdus noțiunea de securitate informațională care reprezintă un ansamblu de măsuri în vederea asigurării protecției persoanelor, societății și statului de eventuale tentative de dezinformare și / sau de informare manipulative din exterior și neadmirării provocărilor cu caracter mediatic îndreptate împotriva Republicii Moldova. Astfel, se prevede un șir de noi reglementări referitoare la principiile de comunicare audiovizuală, în temeiul cărora trebuie să activeze toți furnizorii de servicii media, inclusiv: libertatea de exprimare, independența editorială, asigurarea informării corecte, protecția minorilor și a persoanelor cu dizabilități, echilibrul de gen, protejarea spațiului audiovizual național, transparența proprietății, accesul la evenimente importante majore, protecția jurnaliștilor, dreptul la replică etc.

Ultimele evenimente din regiune, sensibilitatea informațiilor care pot avea un impact deosebit de negativ asupra respectării drepturilor omului, securității statului, consolidării statutului de stat suveran, independent și integru au generat necesitatea modificării și completării Codului audiovizualului din 2006.

Asigurarea securității informaționale a statului prin impunerea anumitor limitări pentru transmisia sau difuzarea emisiunilor informativ-analitice și politice străine, la producerea cărora nu se ține cont de standardele și rigorile internaționale, prevăzute, în special, în Convenția Europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră. Protejarea securității informaționale a statului este la fel de importantă ca și asigurarea

securității naționale, a suveranității, independenței și a integrității teritoriale a Republica Moldova - valori supreme garantate de Constituție [9].

În pofida multiplelor măsuri, la nivel național și internațional, mediile de informare au continuat să fie înregimentate în confruntările bilaterale sau multilaterale, produse în deceniile postbelice ca instrumente ale războiului informațional. ...Războiul informațional reprezintă acțiunile adoptate pentru a obține superioritate informațională în sprijinul strategiei militare naționale prin compromiterea informațiilor inamicului și sistemelor sale de informații în același timp cu asigurarea și apărarea propriilor informații și sisteme [10].

Realitatea arată că dezvoltarea pieței media, introducerea și utilizarea pe larg a tehnologiilor moderne, precum și evoluția permanentă a jurisprudenței europene în domeniul serviciilor media audiovizuale dicta necesitatea elaborării și adoptării unui nou Cod al Audiovizualului care ar ține cont de aceste schimbări esențiale.

Pe 10 decembrie, proiectul Consiliului Europei „Promovarea standardelor europene în reglementarea audiovizuală din Republica Moldova” a organizat o masă rotundă la subiectul „Asigurarea accesului la informație pentru jurnaliștii din Republica Moldova – provocări și noi oportunități”. În cadrul evenimentului, jurnaliștii, societatea civilă, dar și reprezentanții autorităților publice au discutat provocările curente de obținere a informațiilor de interes public, cât și oportunitățile noi aduse de către intrarea în vigoare a Convenției Consiliului Europei privind accesul la documente oficiale sau Convenția Tromsø.

Cu această ocazie, Șeful Oficiului Consiliului Europei la Chișinău a notat că „libertatea presei și libertatea de exprimare, accesul la informație sunt direct corelate, iar acestea sunt acordate jurnaliștilor și publicului deopotrivă într-o societate democratică” [11].

În acest sens, Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale sau Convenția Tromsø oferă un cadru de principii juridice în ceea ce privește toate aceste obiective democratice și stabilește o serie de garanții de bază privind dreptul de acces la documentele oficiale.

Concluzii și propuneri de lege-ferenda.

În ultima perioadă de timp, în ceea ce privește audiovizualul din **România**, datorită *procedurii de infringement* inițiată de U.E., datorită neîndeplinirii obligațiilor în acest domeniu de către România, se constată o reală îmbunătățire a modului în care este reglementată și implementată monitorizarea spațiului audiovizual în virtutea dreptului fundamental al publicului la informare corectă, ducându-se practic o luptă contra mijloacelor de dezinformare media – audio, video s.a.

Astfel, prin adoptarea noii Legi nr. 190/2022 care prevede modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, considerăm că presa audiovizuală din România a făcut pași concreți în acest domeniu, aliniindu-se Directivelor adoptate de Parlamentul European.

În ceea ce privește normele legale care servesc la implementarea și promovarea audiovizualului în **Republica Moldova**, în prezent, se parcurge o perioadă de tranziție de la un regim dictatorial spre unul democratic. Deși se tinde tot mai mult spre o descentralizare, totuși se observă anumite ingerințe politice, care determină adesea activitatea editorială a radiodifuzorilor. Se atestă tendințe de modernizare a acestui domeniu prin apariția unor posturi de televiziune noi, concurente, care încearcă să promoveze idei și valori europene.

Cu toate acestea, considerăm faptul că mai rămâne de parcurs o cale lungă până la consolidarea independenței și eficacității audiovizualului în Republica Moldova.

Nu în ultimul rând, de *lege ferenda*, considerăm faptul că îmbunătățirea și implementarea corespunzătoare a cadrului de reglementare privind audiovizualul în România și Republica Moldova se poate realiza numai îndeplinind anumite criterii și obiective, precum:

- elaborarea, evaluarea și revizuirea și a cadrului legal existent relevant pentru libertatea de exprimare și pluralismul mass-media, în strânsă colaborare cu consultanții internaționali;
- sprijinirea autorităților de reglementare în domeniul audiovizualului și creșterea capacității de a lucra într-o manieră independentă și transparentă;
- facilitarea implementării corecte a Codului serviciilor media audiovizuale de către Consiliul Audiovizualului al Republicii Moldova, inclusiv monitorizarea eficientă a mass-media, prevenirea concentrării excesive a proprietății mass-media etc.;

➤ îmbunătățirea și diversificarea politicilor editoriale ale audiovizualului din România și Republica Moldova, în special în producția de filme documentare și programe politice/electorale în conformitate cu cele mai bune practici internaționale în materie;

Inițierea unui așa-numit proces de convergență a redacțiilor din România și Republica Moldova privind producerea și furnizarea de conținut de știri prin radioul, televiziunea tradițională și noile platforme online.

Sectorul audiovizual în România și Republica Moldova se află în febra unor schimbări esențiale sub imperiul tehnologiei digitale, care va permite trecerea de la comunicarea de masă prin sistemele clasice de programe de radio și televiziune, la comunicarea individualizată, la cerere, prin sisteme descentralizate de furnizare de programe de radio și de televiziune, de producții cinematografice și de acces la conținuturi aflate pe site-uri Internet, destinate unor anumite categorii de public.

Referințe:

1. RAVEICA, T. În: MONDO-MEDIA, no. 1, 1993, pag. 1.
2. Legea 41 1994 actualizată organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune. <https://legeaz.net/text-integral/legea-41-1994-radiofuziune-televiziune>
3. LEGE nr. 190 din 28 iunie 2022 pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune. <http://www.monitoruljuridic.ro/act/lege-nr-190-din-28-iunie-2022-pentru-modificarea-i-completarea-legii-audiovizualului-nr-504-2002-pentru-modificarea-i-completarea-ordonan-ei-guvernului-nr-39-2005-nbsp-privind-cinematografia-precum-i-pentru-256901.html>
4. Ordonanța 39 actualizata cinematografie OG 39/2005. <https://legeaz.net/ordonanta-og-39-2005/>
5. Directiva serviciilor media audiovizuale), publicata în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 298 din 17 octombrie 1989, astfel cum a fost modificata de Directiva 97/36/CEE si de Directiva 2007/65/CE și cum a fost ulterior adoptată în varianta codificată prin Directiva 2010/13/UE unei directive europene privind furnizarea de servicii de mass-media audiovizuale.
6. Directiva serviciilor media audiovizuale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303 din 28 noiembrie 2018.
7. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/inf_21_5342. Informații apărute pe site-ul Comisiei Europene, secțiunea Spațiul presei, publicate în data de 12 noiembrie 2021.
8. Directiva servicii mass-media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 95 din 15 aprilie 2010. Codul serviciilor media audiovizuale a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019.
9. Consiliul Coordonator al Audiovizualului prin Decizia 4/13 din 12 februarie 2018 în scopul aplicării dispozițiilor art. 9 alin.(21) din Codul audiovizualului nr. 260-XVI din 27.07.2006 a modificat Anexa nr. 1 a Deciziei CCA nr. 2/5 din 15 ianuarie 2018 cu privire la asigurarea securității informaționale prin neadmiterea provocărilor cu caracter mediatic îndreptate împotriva Republicii Moldova și modificarea deciziilor CCA nr. 83 din 30.09.2008, nr. 14/83 din 17.05.2016 și nr. 17/120 din 21.07.2017.
10. Securitatea Informațională Din Perspectiva Mediatica – 2016. <https://ro.scribd.com/document/370321401/Studiu-Securitatea-Informationala-Din-Perspectiva-Mediatica-2016>
11. Jurnaliștii, reprezentanții autorităților publice naționale și societatea civilă au discutat subiectul accesului la informații în Republica Moldova. <https://www.coe.int/ro/web/chisinau/-/journalists-national-public-authorities-and-civil-society-discussed-the-topic-of-access-to-information-in-the-republic-of-moldova>

Date despre autor:

Georgiana Alina POPA, asistent universitar, Universitatea Apollonia, Iași, România, doctorandă, Universitatea de Stat din Moldova.

E-mail: georgianaalinapopa@yahoo.com

Prezentat la 17.01.2023